

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

...Na Twoje Słowo...



Rok XXIII – Wydanie 5, maj 2021

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

...Czy nasze serca nie płoną w nas ... (Łk 24, 32)

Wydawca

Czytając artykuły, które dotarły do biuletynu w tym miesiącu, wyraźnie poczułam, że zachodzi przemiana, nowe pąki nieśmiało wyrastają w opisanych historiach.

Podobnie jak w przypadku uczniów z Emaus, zmartwychwstały Chrystus nadal idzie obok nas, słucha nas, a następnie, w świetle Pisma Świętego, czyta nam wydarzenia. Ze stanu ślepoty, w który wpadliśmy, dochodzą do nas dźwięki, słowa, historie. Ale, podobnie jak uczniowie z Emaus, nie jesteśmy jeszcze w stanie nadać im sensu, zrozumieć. W rzeczywistości nasze oczy walczą, aby odróżnić słabe światło od ciemności stworzonej przez problemy, niepewność, niestabilność, której doświadczamy każdego dnia z powodu pandemii.

...Ale nasze serca czują, zaczynają płonąć. To doświadczenie uczniów wydaje się wskazywać, że światło, którego szukamy, nie pochodzi tylko z nieba, ale jest w nas, w naszym odczuciu, jak ogromna jest miłość Tego, który za nas umarł i zmartwychwstał.

On jest w naszych płonących sercach, Chrystus zmartwychwstał nasza nadzieja!

Jako kobiety konsekrowane w tym okresie przemiany, wciąż zadajemy sobie pytanie o prorocтво,

do którego jesteśmy wezwane w Kościele i na świecie, o nieuniknione zmiany, do których wprowadzenia zachęca nas rzeczywistość, tak aby prorocтво nie było niczym innym jak nowym sposobem widzenia rzeczy, czytania życia, rzeczywistości. Dlatego zaczynając od ciepła Słowa Jezusa, naszego podróżnika, naszego towarzysza podróży, niech nasze serca płoną nieskończoną i wieczną miłością, aby Światło zostało w pełni objawione.

A więc jakie Słowo Jezusa sprawia, że twoje serce płonie dzisiaj, lub jakie wydarzenie kieruje cię ku Innemu?

Pchnięcie ku Innemu nie jest potrzebą osobistej satysfakcji, ale umiejętnością odczytania potrzeby, jak zawsze mówimy, z ognia płonącego w naszym wnętrzu, który ożywiamy i karmimy każdego dnia podczas spotkania ze Zmartwychwstałym. Spotkanie, które aby nim było, wymaga dzielenia się duszą, modlitwy wspólnotowej, jedności, solidarności, które zmierza w tym samym kierunku i które pozostaje czyste, proste, bez pretensji i egoizmu. Spotkanie z Chrystusem oznacza przyjęcie braterstwa, miłości charytatywnej. To znaczy stać się świadkiem wspólnej drogi, prowadzonej przez to światło, które sprawia, że nasze serca w nas płoną.

Zmartwychwstały objawia się Apostołom, gdy byli razem. Dlatego prosimy Pana, aby rozpałił w nas nasze serca, kiedy razem modlimy się o uznanie Go obecnego i żywego w naszej wspólnotcie.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Spis treści

Wydawca

◇ ...Czy nasze serca nie płoną w nas...

Przestrzeń Zarządu Generalnego

◇ Zoom CIS Seminarium Formatorów

Ze Świata ASC

◇ Wizyta Przełożonej Generalnej w Regionie Tanzania

◇ „Jestem świadkiem zmartwychwstania Chrystusa”

◇ „Dzień otwarty” we wspólnotcie Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa w Cristo Ivanečki Vrhovec

◇ Służąc naszemu drogiemu bliźniemu

1

◇ Podpis na belce

7

◇ Nieoczekiwane spotkanie

8

2

◇ ASC Argentyny do Hna Maria Mossa, ASC

9

Przestrzeń JPIC/VIVAT

◇ Fratelli Tutti – Rozdział 3

11

4

W Zgromadzeniu

◇ Kalendarz Zarządu Generalnego

12

5

◇ Urodziny: Świętujemy życie

12

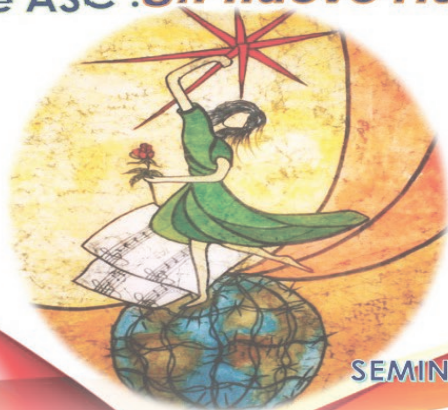
6

◇ Wróciły do Domu Ojca

12

ASC Formation : *new rhythm for new life...*

Formazione ASC : *Un nuovo ritmo per una nuova vita...*



SEMINARIO DAL 6 APRILE AL 28 GIUGNO 2021

SEMINAR ON 6th APRIL TO 28th JUNE 2021

Zoom CIS Seminarium Formaterek

W okresie charakteryzującym się zmianami i dostosowaniami, jako CIS, musiałyśmy przemyśleć i dostosować dużą część naszego programowania, zwłaszcza w odniesieniu do sposobów i czasu w próbach zaoferowania znaczących i wzbogacających doświadczeń. W tym roku najważniejszym wydarzeniem w programie jest seminarium dla formaterek, które, jak myślałyśmy, odbędzie się osobiście, fizycznie razem, obok siebie.

Niestety, globalny kryzys pandemii zmusił nas do przemyślenia wszystkiego. Z tej konieczności narodził się projekt seminarium online, a dokładniej spotkania zbliżonego, dla wszystkich ASC zaangażowanych w formację początkową i duszpasterstwo powołaniowe teraz lub w przyszłości. Jest to dość ambitny projekt, zrodzony ze współpracy z zarządem, która obejmuje dwie trzygodzinne sesje tygodniowo przez trzy miesiące. Seminarium rozpoczęło się 6 kwietnia i zakończy 28 czerwca 2021 r.

Tematem przewodnim jest Formacja ASC: nowy rytm nowego życia. Logo zostało wybrane z prac Reginy Hassler, ASC, która hojnie udostępniła CIS swoje dziedzictwo artystyczne dla Zgromadzenia.

Logo przedstawia kobietę ubraną na zielono, tańczącą na świecie owiniętym drutem kolczastym, trzymającą w dłoni różę i przywiązaną do gwiazdy. (Zobacz obraz). Wybrałyśmy go, ponieważ bardzo dobrze oddaje nowy rytm, którego szukamy w naszym życiu i dla formacji - nowe życie dla każdego człowieka i dla Zgromadzenia w Kościele i na świecie. Uczestniczy 40 uczestniczek z 15 krajów!

Pomimo wszystkich trudności spowodowanych przez pandemię i wynikających z niej ograniczeń, nadal musimy zdawać sobie sprawę z potęgi technologii w najlepszym wydaniu, wykorzystując Internet do spotkań online przy użyciu Zoom. Moc adaptacji! Staramy się zaoferować bogaty i zróżnicowany program, wykorzystując możliwości webinarium, takie jak możliwość dotarcia do większej liczby uczestniczek, zaangażowanie różnych mówców religijnych i świeckich oraz wykorzystanie symultanicznego tłumaczenia na odległość. Tematy, którymi będziemy się zajmować, są różnorodne, wśród których są biblijne podejście do formacji, międzykulturowość, aktualna teologia życia zakonnego, formacja holistyczna, Maria De Mattias jako formator, duchowość Krwi Chrystusa, tożsamość i charyzmat ASC, wspólnota misja, śluby, oczywiście, wszystko to przez pryzmat formacji.

Mamy nadzieję, że może to być pozytywne doświadczenie dla wszystkich uczestniczek. Z naszej strony prosimy o wsparcie nas wszystkich, uczestniczek, mówców, tłumaczy i CIS swoimi modlitwami i wsparciem.

**S. Barbara Perali, ASC
dla CIS**



Wizyta Przełożonej Generalnej w Regionie Tanzania

Wieczorem 08/03/2021 wspólnota ASC Miyuji zebrała się, aby powitać Przełożoną Generalną S. Nadię Coppa ASC, byłyśmy bardzo szczęśliwe z jej przybycia, wyraziła również swoją radość, widząc nas szczęśliwymi bez strachu przed koronawirusem. Widziała, jak wkracza w nowy świat, ponieważ została przyjęta przez członkinie Regionu ASC w Tanzanii.

Dziękujemy Bogu za jej gotowość i wielką odwagę, aby przyjechać w tym czasie pandemii, ponieważ była gotowa poświęcić się za nas, co świadczy o niezłomnej miłości i troskliwym sercu, które ma dla nas. Widziałyśmy to wszystko w różnych działaniach, które prowadziła w naszym regionie.

Dlatego przez jej przybycie i obecność wśród nas doświadczyłyśmy jej macierzyńskiej miłości: towarzyszyła nam w dzieleniu się naszą wizją możliwych dróg rozwoju naszego Regionu i dodawała nam odwagi w naszej drodze wzrostu, ale była też bardzo nam bliska w różne wyzwania, przed którymi stanęłyśmy. Modlimy się, aby Pan nadal udzielał jej niezbędnych łask i błogosławił jej posługę w Zgromadzeniu.

Ponadto jesteśmy głęboko poruszone sposobem, w jaki podzieliła się z nami smutkiem po stracie naszego Prezydenta Johna Josepha Magufuli, który był orędownikiem uciskanych. Towarzyszyłyśmy mu w modlitwie i pożegnaliśmy się z jego ciałem, aby mógł spocząć w pokoju. Również jej obecność wśród nas w tym okresie zbliżyła nas do Zgromadzenia, modląc się za nas wszystkie w czasie pandemii.

To, co od niej zostało, to serce miłości i cierpliwości w odpowiedzialności, szacunku, zaangażowaniu, trosce o godność i potrzeby ludzi bez względu na trudności i przeszkody, które mogą się pojawić, a wszystko poprzedzone mocą i miłością Boga.

Wieczór 16.03.2021 jest dniem powrotu by kontynuować inne obowiązki Zgromadzenia.

Przyłączyłyśmy się do niej, dziękując Bogu za pracę, jaką wykonała w naszym Regionie i życzyłyśmy jej wielu błogosławieństw i dobrej drogi, a moc Krwi Chrystusa uchroni ją przed wszelkimi tragediami w jej posłudze.

S. Rozina Respicius Bombo, ASC



Adoratrici del Sangue di Cristo / Adorers of the Blood of Christ

„Jestem świadkiem zmartwychwstania Chrystusa”

Ponieważ święta wielkanocne były bardzo krótkie, my, siostry, wraz z resztą uczniów mogłyśmy uczestniczyć w Triduum Wielkiego Tygodnia, a następnie w Wigilii Paschalnej i obchodach Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. W tych wielkich dniach przypomniano nam, abyśmy zastanowiły się nad miłością Chrystusa do człowieka, Jego ofiarą z samego siebie (w Jego Ciele i Krwi), a stamtąd nad wartością bycia sługą dla innych. Rozważałyśmy dar kapłaństwa i głęboką kontemplację miłości Boga do ludzkości poprzez cierpienia Chrystusa na krzyżu. Kapłan wezwał nas do zachowania wewnętrznej ciszy, by zastanowić się, jak żyć naszym chrześcijaństwem i doświadczyć miłości Chrystusa do nas, a następnie dziękować Bogu za nasze czyny (zaproszenie do wewnętrznej przemiany jednostki)

Podobnie jak w przypadku szkoły zamkniętej zgodnie z procedurą, my, Siostry, pozostajemy z uczniami klasy szóstej, którzy wkrótce przygotowują się do egzaminów ogólnokrajowych, ale także z dwiema i czterema uczniami, którzy nie osiągnęli średniej i potrzebują więcej pomocy i czasu na naukę.

Dla nas była to wyjątkowa okazja, aby być blisko nich, ponieważ mamy ich zachęcać i pomagać im tak

bardzo, jak to możliwe, nie zapominając o zwróceniu uwagi na znaczenie Paschy, w tym zachęcając ich do dzielenia z nami wszystkich nabożeństw Wielkiego Tygodnia, aby mogli nadal rozumieć tę wielką tajemnicę w swoim życiu, niezależnie od posiadania różnych religii i wyznań. Była to szczególna okazja, zwłaszcza gdy uczestniczyli we wszystkich nabożeństwach tych ważnych dni, które zakończyły się świadectwem zmartwychwstania Chrystusa podczas Mszy św. oraz w niedzielę, która jest samą Wielkanocą.

Po zdobyciu całej historii zbawienia po grzechu Adama i Ewy, potem synów Izraela i tego, jak Bóg zamierzał ocalić każdą grupę z niewoli grzechu, a następnie zła naszych czasów, w których Chrystus jest składany w ofierze, aby zapłacić za nasze grzechy. „Świadkiem zmartwychwstania jestem ja i ty”.

Ponieważ wszyscy, którzy szli do grobu, aby spojrzeć na Jezusa jako umarłego, nie znaleźli Jego Ciała, ale On wciąż żył, nie byli świadkami Jego zmartwychwstania.

Módlmy się o łaskę bycia jak Jezus, który nigdy nie zrezygnował z siebie, mimo że wiedział, kto Go zdradzi.

S. Rose Priva Ngowa, ASC



z lewej: Sr Rose Priva, Sr Delfina Thomas Ntandu, Sr Fortunata Sumbui, Sr Oliva Clement

„Dni otwarte” we wspólnocie sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa w Ivanečki Vrhovec

Klasztor Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa w Ivanečki Vrhovec od 19 do 23 marca 2021 roku otworzył drzwi dla dziewcząt, które myślą o swoim powołaniu i które chciały doświadczyć życia we wspólnocie zakonnej.

Temat spotkania brzmiał: Czy nie powinienem pić kielich, który dał mi Ojciec? (J 18, 11b)

Wrazz pięcioma dziewczynami w spotkaniu wzięły również udział dwie kandydatki na Siostry Adoraterek Krwi Chrystusa, Mihaela Vukojević i Marija Stojanović. Podczas spotkania uczestniczki zastanawiały się nad swoim życiem poprzez symbolikę kielicha, próbując dowiedzieć się, czym i jaka jest treść kielicha ich życia, o gotowości wzniesienia tego kielicha w obliczu jego rzeczywistości, jego słodczy, ale też gorzka treść i gotowość do wypicia tego kielicha.

W tych dniach, oprócz refleksji na ten temat, uczestniczki miały okazję spotkać się z siostrami ze wspólnoty Ivanec, które poprzez radosną, otwartą i swobodną rozmowę świadczyły o swoim młodym powołaniu i bogatym doświadczeniu życia zakonnego. Uczestniczyły także we wszystkich momentach życia modlitewnej wspólnoty: Mszy św., Modlitwie godzin, adoracji eucharystycznej i modlitwie różańcowej.

Sobotnie popołudnia uczestniczki spotkania z prowadzącymi, s. Laurą Cukar i s. Ivaną Husnjak, spędziły trochę czasu na łonie natury w miejscowości Prigorac w pobliżu Ivanec. W drodze do Kaplicy Ducha Świętego odmawiały różaniec Krwi Chrystusa o powołania zakonne. Spotkanie zakończyło się w niedzielę po południu.

Uczestniczki wyraziły zadowolenie i wdzięczność za możliwość pozostania w klasztorze, a zwłaszcza za gościnność i otwartość sióstr ze wspólnoty Ivanec. Zwróciły uwagę, że to doświadczenie bardzo im pomoże w podejmowaniu ważnych życiowych decyzji, zwłaszcza dotyczących wyboru życiowego powołania.

Niech Pan pobłogosławi otwartość tych młodych ludzi i pokaże im światło i sposób, w jaki najlepiej będą mogły wypełniać Jego wolę w swoim życiu.

Dziękujemy również wszystkim Siostrom Regionu Zagrzeb, które towarzyszyły temu spotkaniu z zainteresowaniem i modlitwą.

Błogosławiona Krew Chrystusa!

S. Ivana Husnjak, ASC



Służąc naszemu drogiemu bliźniemu

W domach zakonnych to żadna nowość, ale dla wspólnoty bolesławieckiej doświadczenie bardzo odczuwalne podczas ostatnich miesięcy... życie oprócz kaplicy zaczęło nam koncentrować się na furcie. Pandemia sprawiła, że ilość biednych przychodzących po pomoc bardzo się zwiększyła. Zwykle było to kilka osób dziennie, teraz kilkanaście. Kobiety, mężczyźni, młodszy, starsi... wszyscy bezradni wobec ograniczeń nałożonych na instytucje pomocowe w mieście. Gdy zamknięte jest wszystko... pozostają jeszcze siostry, niezmiennie otwarte ..bo jak inaczej.



Oprócz codziennych kanapek i gorącej zupy, dwa razy dzięki pomocy straży miejskiej i PCK udało nam się nakarmić większą ilość osób. Czerwony Krzyż ofiarował dużą ilość chleba, zakupiliśmy produkty potrzebne do przygotowania kanapek, a funkcjonariusze straży miejskiej porozwozili przygotowane posiłki po miejscach gdzie koczują bezdomni. Za każdym razem było kilka dużych kartonów jedzenia. Powróczone siły siostr ofiarnie szykujących kanapki i przedstawicieli instytucji ...dały naprawdę dobry efekt.



Razem możemy więcej, prawda ta sprawdziła się w naszym bolesławieckim sposobie na pomaganie.

Oprócz potrzebujących powoli do naszego domu wracają również rekolektanci. Póki co małe grupy, ale coraz więcej jest telefonów i zapytań o spotkania w najbliższych miesiącach. Widoczne jest ogromne pragnienie duchowości ludzi stęsknionych za rekolekcjami i różnymi formami wyciszenia. Wielką radością były dla nas szczególnie dwie grupy, którym udało się dotrzeć ...młodzież z ojcami jezuitami w ramach Szkoły Kontakt z Bogiem i tegoroczni noeprezbiterzy diecezji legnickiej wraz z ojcem duchownym seminarium ks. Krzysztofem Wiśniewskim.

Obie te grupy dały nam ogromne świadectwo życia modlitwą i choć tylko tymczasowo ale ...odmłodziły wspólnotę.

S. Anna Mikołajewicz, ASC

Podpisywanie belki

Niebo było jasne i słoneczne rankiem 20 marca, kiedy siostry Marita Rother i Fran Schumer udały się na południe do Oklahoma City. Dla obojga była to pierwsza wielka przygoda poza stanem od ponad 15 miesięcy. Jaka byłaby przyczyna takiej wycieczki?

Po pierwsze, potrzebne jest trochę tła. W kwietniu 2020 roku Archidiecezja Oklahoma City rozpoczęła budowę nowego Sanktuarium i Muzeum Błogosławionego Stanleya Rothera. Świątynia znajduje się na ponad 60 akrach dawnego pola golfowego w południowej części Oklahoma City. Będzie służyć potrzebom rosnącej liczby katolików w Oklahoma City, z których wielu to Latynosi.

Błogosławiony Stanley Rother jest zmarłym bratem siostry Marity Rother. Był wieloletnim misjonarzem w Gwatemali, gdzie zginął w lipcu 1981 roku. Urodzony w USA ksiądz został beatyfikowany jako „męczennik za wiarę” w grudniu 2016 roku.

Podczas budowy dużych budynków zwykle osoby zaangażowane mają możliwość podpisania ostatniej stalowej belki, zanim zostanie ona umieszczona na miejscu. W tygodniu 14 marca ludzie, którzy tego chcieli, mieli okazję zrobić to przy ostatniej belce do Sanktuarium. To wyjaśnia podróż do Oklahoma City. Dałoby to Maricie szansę bycia częścią tej historycznej chwili.

Świątynia została zaprojektowana w tym samym stylu, co kościół w Santiago Atitlan w Gwatemali, w którym służył Stan. Po ukończeniu przed kościołem powstanie plac, a kompleks będzie obejmował centrum dla zwiedzających i muzeum oraz budynek imprezowo-edukacyjny. Posiadłość obejmuje również replikę wzgórza Tepeyac, na którym Matka Boża z Guadalupe ukazała się Juanowi Diego. Znajdą się tam tereny zielone, na których znajdzie się 3000 drzew, które przekazała rodzina Rother. Poświęcenie planowane jest na 28 lipca 2022 r.

Po podpisaniu belki Marita i Fran pojechali na cmentarz Resurrection, gdzie obecnie leży ciało Stana, a następnie zatrzymali się w Okarche, aby odwiedzić brata Marity, Toma i jego żonę Marti.

S. Fran Schumer, ASC



Nieoczekiwane spotkanie

Często zdarza się, że człowiek gubi się na ciemnych i nieznanach drogach, oddaje się smutkowi, idzie na spotkanie narcyzmu, egoizmu, oczerniającego uczucia smutku, które stawia go twarzą w twarz z zagładą, pozbawiając go pytań i zapominając, że w tym błędzący, próżny i bolesny, nie rozpoznaje światła zbawienia, Chrystusa, który jest obok niego. Ale serce Jezusa jest wielkie i miłosierne. I właśnie w dniu celebracji Miłosierdzia Bożego Pan zaskoczył zagubione dusze tak samo, jak przedstawił się jako żebrak w domu Świętej Faustyny.

Otóż w tym dniu, który w oczach świata może wydawać się zwyczajny i banalny, dziewczyna wsiada do autobusu, a jej komórka zostaje skradziona. Mogłoby to być zwykłe wyrwanie, gdyby nie fakt, że ta sama dziewczyna, ostrzegana przez mężczyznę, który był świadkiem kradzieży, reaguje, instynktownie wychodząc z autobusu i goniąc złodzieja. Po tylu kłopotach udaje się jej do niego dotrzeć i nieoczekiwanie gangster zwraca jej telefon komórkowy bez sprzeciwu i oporu. Niemal niedowierzająca i wciąż zaskoczona strachem, jednak czeka ją znacznie więcej. W drodze powrotnej, szczęśliwa, że odzyskała dobre samopoczucie, zdała sobie sprawę, że autobus nie odjechał, ale na nią czeka. Pozostaje radosna, ale zdumienie rośnie jeszcze bardziej, gdy pojawia się w autobusie i jest witana ciepło i solidarnie przez nieznanomych, czyli pasażerów, którzy podzielają jej radość z sukcesu przedsięwzięcia. W tym momencie podziękowała wszystkim, a zwłaszcza mężczyźnie, który ją ostrzegł, i poprosiła samą siebie o refleksję.

W świecie, w którym każdy jest zabiegany wyłącznie dla siebie, stał się ślepy na to, że nie rozpoznaje Innego,

bliźniego, tego, który stawia nas w relacji z nami samymi, sprawiając, że czujemy się żywi i odnawiani w tym samym życiu, Pan jest zawsze obecny. Jest obecny w uśmiechach tych pasażerów, w ich solidarności, w ich szczerym oczekiwaniu, trwodze. Jest obecny w tym nieznanym człowieku, który bezinteresownie ostrzegł dziewczynę o kradzieży, ujawniając się jako anioł. Jest obecny w nieszczęsnym spojrzeniu tych, którzy podobnie jak ten złodziej pragną odpuszczenia i zadośćuczynienia. Pan jest obecny w śladach tej dziewczyny, która nie wpadła w jego bieg i która nie wściekła się na człowieka w potrzebie i niezdolnego do zareagowania na życie.

Pan śledzi drogę każdego z nas, oświetla najciemniejszą noc i objawia się w małych gestach, w prostocie bycia człowiekiem, w przyjmowaniu Innego, w umiejętności przebaczenia i zapomnienia. Chrystus objawił się na krzyżu, prosząc świat, aby nauczył się unżyć i być pokornym. Był, jest i będzie maksymalnym i niezwykłym przykładem tego, jak życie przechodzi przez człowieka, a nie odwrotnie, jak patrząc w dół, można odkryć w nas całe niebo. Jezus od wieków biegał przez ludzkość i jej historię i wiele razy był ignorowany, pogardzany i dobrowolnie ukrywany. Ale On istniał zawsze i wystawia na próbę naszą wiarę, prosząc nas tylko o jedną rzecz, najprostszą ze wszystkich: prosi nas, abyśmy Go kochali.

Tak więc w dniu, w którym obchodzimy Boże Miłosierdzie, uczymy się kochać Jezusa, autentycznie Mu dziękując za dar Jego Świętego Serca.

Rosanna Evangelista



ASC Argentyny do Hna Maria Mossa, ASC

S. Maria była kobietą bardzo otwartą, zdolną przez swoją pokorę i swobodę ukryć bagaż swojej kultury pochodzenia, dla uległej akceptacji kultury argentyńskiej.

W odpowiedzi na wezwanie do odnowy Kościoła, zapoczątkowane przez Sobór Watykański II, została wysłana jako pionierka na ziemię argentyńską z młodą grupą Adoraterek misyjnych. Od tego momentu swoją intuicję i kreatywność zainwestowała w styl ewangelizacji o charakterze kościelnym, który zawsze wyróżniał obecność i działalność ASC w Argentynie.

S. Maria dała silny impuls katechezie, do której została wysłana. W Villa Bosch wykorzystała najnowocześniejsze metody diecezji argentyńskich i wprowadziła w szkole katechezę rodzinną: „dzieci uczą się rzeczy Bożych w rodzinie, przy stole”. Jednocześnie ze wszystkimi siostrami, zawsze jako grupa pionierska, była zaangażowana w katechezę parafialną, liturgię itp. Tutaj, za posługę nauczycielską na wszystkich poziomach, otrzymała od Rady Edukacji Katolickiej Argentyny, Konferencji Episkopatu, „Nagrodę Boskiego Mistrza” w uznaniu i wdzięczności.

S. Maria była także czołową postacią na szczeblu diecezjalnym, inicjując seminaria katechetyczne w diecezji San Martin. Podczas pobytu w Tandil nie straciła odwagi, mimo że musiała przebyć wiele kilometrów, aby wesprzeć i rozpocząć seminaria katechetyczne w diecezji Azul, animując jako „Nauczycielka” katechistów.

Poprzez Szkołę objęła wiele dzieci, młodych ludzi i rodziny, mając na celu przekazanie Miłości Jezusa i Jego Najdroższej Krwi. Podjęto wiele działań: poza nauczaniem przedmiotów szkolnych inicjowała zawody sportowe, imprezy muzyczne, oferując tym, którzy chcieli nauczyć się gry na instrumencie, skorzystać z lekcji muzyki w godzinach pozaszkolnych. Otworzyła sale Kolegium, dając dzieciom możliwość nauki języków takich jak angielski i włoski. Oprócz licznych działań były też popularne misje w Buenos Aires i wielu prowincjach argentyńskich.

Rok po przybyciu Sióstr do Argentyny namalowała obraz Marii De Mattias i niosła go w procesji na ciężarówce w towarzystwie czterech dziewcząt z Przedszkola przebranych za anioły (byłam jedną z nich). Procesja rozpoczęła się ze Szkoły Ojców

Józefitów Pio XII i dotarła do parafii Carmen, kończąc na nowej szkole ASC, która miała tylko dwa pokoje i na której terenie został umieszczony pierwszy kamień przyszłego budynku szkoły.

S. Maria od początku interesowała się powołaniem duszpasterskim. Razem z innymi siostrami, z młodymi w formacji lub tylko z uczniami szkoły, przekazała orędzie głoszenia powołania poprzez pogłębienie wezwań biblijnych. Odwiedzała parafie, w których proboszczowie pozwolili głosić charyzmat; organizowała rekolekcje powołaniowe w domu sióstr, zapraszając wszystkie dziewczęta, które spotkała w różnych parafiach. Przy tych okazjach przedstawiała im Lectio Divina i Adorację, proponując im drogę rozwoju ludzkiego i przekazywania miłości do Krwi Jezusa przelanej z miłości.

Siostra Maria troszczyła się o każdą siostrę, której pomagała wzrastać w pełni jako kobieta konsekrowana. Miała na sercu ich formację zawodową i drogę rozwoju ludzkiego, psychologicznego i duchowego. Każdemu poświęcała swój czas, słuchając z sercem matki swoich sióstr i wszystkich, którzy do niej podchodzili.



Żyła jako kobieta wiary i głębokiej gorliwości misyjnej. Jej serce bez wahania poprowadziło ją, by wyruszyć na Formozę, oddaloną 1300 km od Villi Bosch (na wycieczkę zjadała tylko ciasteczka i piła kawę), by zatroszczyć się o życie sióstr, które mieszkały tak daleko od innych wspólnot.

S. Maria harmonizowała swoją kobiecość, pielęgnując liczne przyjaźnie z pasterzami Kościoła, biskupami i kapłanami, zakonnicami i osobami świeckimi. Wszystko to uczyniło z niej kobietę, której harmonię można było dostrzec także w architekturze Kolegium Przenajdroższej Krwi, podziwianej za oryginalność niemal okrągłej struktury, za świetlistość, za szczegóły ujawniające szeroką wizję przestrzeni edukacyjnej w interakcji miasta.

Siostró Mario z Nieba, wstawiaj się za nami wszystkimi, a szczególnie za Twoją ukochaną Ziemią Argentyną. Jesteśmy dumni, że mamy cię jako siostrę.



José León Suarez, May 3, 2021
S. Patricia Ataria, ASC





FRATELLI TUTTI – Rozdział 3: Planowanie i angażowanie się w otwarty świat

„Wszyscy, jako wierzący, musimy uznać, że miłość jest na pierwszym miejscu: miłość nigdy nie może być narażona na ryzyko, a największe niebezpieczeństwo tkwi w braku miłości (92).”

W tym rozdziale przedstawiono nauczanie Papieża o miłości, która ma zasadnicze znaczenie dla jego podejścia do braterstwa i przyjaźni społecznej. „Duchową rangę życia człowieka mierzy miłość” - pisze (92). Ta miłość musi wykraczać poza rodzinę i naród, aby włączyć nieznanym i wszystkich ludzi do przyjaźni, w której uznaje się wartość każdego człowieka.

Braterstwo wyrasta w uniwersalną miłość, która promuje innych, kiedy ludzkie więzi są świadomie kultywowane poprzez edukację w dialogu w celu pokonania „wirusa” „radikalnego indywidualizmu”, a także uznania wartości wzajemności i wzajemnego wzbogacania się. Opierając się na powszechnej miłości i uznaniu przyrodzonej godności każdego człowieka, mamy obowiązek zapewnić każdemu wystarczające możliwości integralnego rozwoju. Franciszek mówi, że wymaga to „ponownego wyobrażenia sobie społecznej roli własności”, aby zapewnić każdej osobie to, co jest konieczne do godnego życia.

Święta Maria De Mattias żywiła ogromną miłość do Boga i swojego drogiego bliźniego. Dla Marii każdy człowiek był cenny, ponieważ został odkupiony krwią Jezusa. Kochała wszystkich odkupieńczy miłością Jezusa i z całego serca, radykalnie i całkowicie. Jej miłość do nich była paschalna i wrażliwa. Przyjęła ból, o którym wiedziała, że będzie pochodził z miłości i służby, ale kochała ich cierpliwością, przebaczącą miłością, z jaką Jezus kocha nas, grzeszników. Jej miłość do innych była czuła, ciepła i głęboko osobista i prawdziwie dziewicza. Ogień w niej nigdy jej nie powstrzymał, ale popchnął ją w różne miejsca we Włoszech. Jednocześnie zachęcała swoje siostry, by uważały na głos płaczącej ludzkości i odpowiadały na jej potrzeby. Jej entuzjazm i gorliwość zachęca nas wszystkich, abyśmy podążali za wezwaniem zawartym w tej encyklice, aby promować godność osób. Dzisiaj krew Jezusa pomaga każdej Adoratorce wyobrazić sobie i zrodzić otwarty świat.

Prawo do własności prywatnej, mówi papież Franciszek, „można uważać jedynie za wtórne prawo naturalne” do „powszechnego przeznaczenia wszystkich dóbr” lub ideę, że Boży dar stworzenia należy do wszystkich. Zasada ta odnosi się również do sfery międzynarodowej, gdzie „nie wolno odmawiać dóbr na terytorium osobie potrzebującej pochodzącej z innego miejsca (124)”.

Pytanie do refleksji:

W jaki sposób Twoja wspólnota lokalna może umieścić godność człowieka w centrum życia społecznego i gospodarczego?

S. Rani Padayattil, ASC

Kalendarz Zarządu Generalnego



- 7 maja:** S. Bridget Pulickakunnel spotyka się z Komisją Prawa Własnego.
- 11 maja:** S. Nadia Coppa, S. Bridget Pulickakunnel, S. Monica Rini spotykają się z Komisją Ekonomek Economic Director
- 22 maja to 8 czerwca:** S. Nadia Coppa odwiedza Region Manaus
- 22 maja:** S. Wiesława Przybyło i S. Maria Grazia Boccamazzo prowadzą online Międzynarodowe Spotkanie Grup Świeckich ASC
- 26 maja do 28 maja:** S. Nadia Coppa uczestniczy online z Manaus w spotkaniu Wyższych Przełożonych Męskich i Żeńskich Zgromadzeń
- 29-30 maja:** S. Nadia Coppa uczestniczy w Konsulcie Wyższych Przełożonych.

Urodziny: Świętujemy życie

30. Urodziny

S. Wilma Shalini Crastab 22/05/1991 Indie

40° Urodziny

S. Restituita Gotifridi Mrema 12/05/1981 Tanzania

60° Urodziny

S. Scolastica George Kadawa 1/05/1961 Tanzania

70° Urodziny

S. Nicolina Manganiello 24/05/1951 Włochy

S. Augustina Barišić 14/05.1951 Zagrzeb

80° Urodziny

S. Rosaria Villani 11/05/1941 Włochy

S. Raphael Ann Drone 21/05/1941 Stany Zjednoczone

90° Urodziny

S. Santina Beltrami 25/05/1931 Włochy

100° Urodziny

S. Elisa Cianfoni 19/05/1921 Włochy



Wróciły do Domu Ojca

1/04/2021	Concetta Mancini	Włochy
2/04/2021	Anna Maria Campanaro	Włochy
2/04/2021	Antonietta Sangregorio	Włochy
4/04/2021	Ester Manganiello	Włochy
9/04/2021	Sabina Francone	Włochy
11/04/2021	Edigna Fehr	Schaan
16/04/2021	Valeria Pilotti	Włochy
25/04/2021	Filomena Calabrese	Włochy
25/04/2021	Barbara Riebel	Stany Zjednoczone
30/04/2021	Leona Riebel	Stany Zjednoczone

Wiadomości Międzynarodowe *Adoratorki Krwi Chrystusa*



Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXIII, Wydanie 5, maj 2021

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Diana Filoni

Tłumaczenie:

S. Marija Stojanović, S. Renata Vukadin - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki